Jesu personlighet och karaktär

Jag fick för en tid sedan en fråga om hurdan Jesu personlighet

och karaktär är. Bilden av Jesus har ofta förvanskats genom olika villfarelser, så många bär på en felaktig bild. Därför är det här en mycket intressant men också en enormt stor fråga som man måste vara försiktig med när man svarar på. Svaret på frågan får inte vara känslomässigt grundat, utan måste självklart vara grundat i Bibeln eftersom det främst är genom Bibeln vi objektivt kan lära känna Jesus. Jag skall försöka dela några av mina tankar om det här med stöd utifrån Bibeln då.

Jesus = Gud

Det riktigt stora med denna fråga är att Jesus ju är Gud i mänsklig gestalt. Han är både 100% människa och 100% Gud. Han är både ett med Fadern och en person i den treeniga gudomen. Det här gör att Jesus så klart har samma egenskaper som Gud, eftersom han ÄR Gud. Fadern, Sonen och den Helige Ande är tre ”personer” i en och samma gudom, och när det gäller personlighet, karaktär och egenskaper, så är det samma för alla dessa tre. Det handlar inte om tre gudar utan om en enda Gud som uppenbarar sig i tre olika skepnader. När vi därför svarar på frågan om hurdan Jesu personlighet och karaktär är, så kan vi svara på samma sätt som om frågan gällde hurdan Gud är.

Här är några texter jag tidigare publicerat om Jesu gudomlighet och treenigheten:

- Jesus - sann Gud och sann människa
- Den treenige Guden

Hur är Gud till sitt väsen?

Jo, Gud är först av allt **Kärleken** (1 Joh 4:8). Gud är även allsmäktig, allseende, allvetande, evig, helig, vis, nådefull, förlåtande, rättfärdig och rättvis! Gud är också den samme igår, idag och i morgon (Heb 13:8). Det innebär att det inte är någon skillnad på Guds personlighet och karaktär mellan Gamla testamentet/förbundet och Nya testamentet/förbundet. Gud är den samme och sig lik igenom hela Bibeln och hela frälsningshistorien. Därför kommer dessa egenskaper också till uttryck hos Jesus eftersom han är Gud.

Gud/Jesus vill allas frälsning

Vid en första anblick kan Gud te sig sträng, dömande och blodtörstig om man bara läser GT ytligt. Men Bibeln säger att Gud vill att alla skall bli frälsta och räddade till evigt liv (1 Tim 2:3-4). Hela Guds frälsningshistoria har som avsikt att föra så många människor som möjligt till frälsning och evigt liv, samtidigt som Gud skall eliminera synden från det kommande himmelriket. Det som vi kan uppfatta som stränghet hos Gud, är Guds metodik för att väcka människan över hennes behov av Guds frälsning för hennes eviga räddning (Rom 3:20, Rom 5:20). Följande bibelord pekar också på att Gud vill människans bästa och att han därför erbjuder henne frälsningens möjlighet helt fritt för intet i det försoningsverk han utfört genom Jesus Kristus:

> Hes 33:11: ”Så sant jag lever, säger Herren, HERREN, jag gläder mig inte åt den ogudaktiges död. I stället vill jag att den ogudaktige vänder om från sin väg och får leva.”
>
> Joh 3:16-17: ”Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv. Inte sände Gud sin Son till världen för att döma världen utan för att världen skulle bli frälst genom honom.”
>
> Joh 10:11: ”Jag är den gode herden. Den gode herden ger sitt liv för fåren.”

Jesus visade starka känslor

Såsom människa kunde Jesus visa starka känslor, och självklart har han samma känslor än idag. Jesus kunde bli både upprörd, arg och sträng, men han visade också stor mildhet mot lidande människor. Man kan säga att Jesus var tuff mot de högmodiga och mot all överhet, men mild mot de små, utsatta och utstötta. Mot de självgoda och självrättfärdiga prästerna och fariséerna var Jesus oerhört sträng

(se hela Matt 23). När vi t.ex. läser om hur Jesus gick in i templet i Jerusalem och vände upp och ner på all ogudaktig kommers (Matt 21:12-13), så ser vi där något av den vrede som Jesus känner inför orättfärdighet och religiöst hyckleri.

Men mot t.ex. äktenskapsbryterskan (Joh 8:1-11) och den samariska kvinnan vid Sykars brunn (Joh 4:1-42) var Jesus mild och förlåtande – även om han samtidigt kunde vara rak i det han sa. Samma mildhet ser vi hos Jesus när han umgicks tillsammans med ”syndare” (Mark 2:13-17). Jesu avsikt med att vistas bland dessa syndare var alltid att vinna tillbaka ”de förlorade fåren” så att de inte skulle gå evigt förlorade – och samma är det än idag. Att det är de som är små i sig själva och de ringaktade som Jesus särskilt vurmar för ser vi i bl.a. detta bibelord:

> Matt 11:25: ”Vid den tiden sade Jesus: ’Jag prisar dig, Fader, du himlens och jordens Herre, för att du har dolt detta för de visa och kloka och uppenbarat det för de små’.”

Jesus kunde också uppröras, ibland till gråt. I Johannesevangeliets kapitel 11 kan vi läsa om när Jesus uppväckte Lasarus från döden. När Jesus kom dit och såg alla som sörjde och grät, upprördes han i sitt innersta och brast ut i gråt.

En del menar att Jesus var skojfrisk och att han kunde skämta och skratta. Eftersom han förutom att vara Gud också var och är människa fullt ut, är det ju logiskt att tänka så. Men Jesus var såsom Gud också fullt medveten om mänsklighetens fruktansvärda situation, så jag har svårt att tro att han hade nära till skratt. Upprördhet och gråt låg nog närmare till hands. Jag kan inte heller minnas något enda bibelställe där man kan läsa att Jesus skämtade och skrattade. Kanske dessa starka ord från Jesus säger något om just detta:

> Luk 6:21: ”Saliga är ni som nu hungrar, ni skall bli mättade. Saliga är ni som nu gråter, ni skall skratta.”
>
> Luk 6:25: ”Ve er, ni som nu är mätta! Ni kommer att hungra. Ve er, ni som nu skrattar! Ni kommer att sörja och gråta.”
>
> Matt 23:37: ”Jerusalem, Jerusalem, du som mördar profeterna och stenar dem som är sända till dig. Hur ofta har jag inte velat samla dina barn, så som hönan samlar sina kycklingar under vingarna, men ni ville inte.”

Jesus är inkluderande

Ingen kommer till Fadern utom genom Jesus, säger Bibeln. Men det betyder inte att Jesus stöter bort någon som söker sig dit. Istället vill Jesus inkludera så många som möjligt i det erbjudandet. Jesus säger om sig själv att han söker efter den som gått förlorad, han kallar oss till sig, han visar inte bort någon som kommer, och han visar oss tålamod när vi dröjer. Här är några bibelord som pekar på detta:

> Matt 11:28-30: "Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor så skall jag ge er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då skall ni finna ro för era själar. Ty mitt ok är milt, och min börda är lätt."
>
> Luk 15:1-7: "Alla publikaner och syndare höll sig nära intill Jesus för att höra honom. Men fariseerna och de skriftlärda kritiserade honom ständigt och sade: 'Den mannen tar emot syndare och äter tillsammans med dem.' Då berättade han denna liknelse för dem: 'Om någon av er har hundra får och förlorar ett, lämnar han då inte de nittionio i öknen och går och söker efter det förlorade tills han hittar det? Och när han har funnit det, blir han glad och lägger det på sina axlar. När han sedan kommer hem, samlar han sina vänner och grannar och säger till dem: Gläd er med mig! Jag har funnit mitt får som jag hade förlorat. Jag säger er: På samma sätt blir det glädje i himlen över en enda syndare som omvänder sig - inte över nittionio rättfärdiga som ingen omvändelse behöver.' "
>
> Luk 18:16 "Men Jesus kallade dem till sig och sade: 'Låt barnen komma till mig och hindra dem inte, ty Guds rike tillhör sådana.' "
>
> 2 Petr 3:9: "Herren dröjer inte med att uppfylla sitt löfte, så som en del menar. Nej, han har tålamod med er, eftersom han inte vill att någon skall gå förlorad utan att alla skall få tid att omvända sig."

Jesus är förlåtande och full av barmhärtighet nåd

Jag har tidigare nämnt Jesu förlåtande inställning till äktenskapsbryterskan (förmodligen var hon prostituerad) samt kvinnan vid Sykars brunn (som också hade haft många män). I dessa exempel ser vi tydligt att Jesus vill förlåta oss våra synder och vår skuld. Detta är i själva verket kärnan i Jesu personlighet eftersom förlåtelsen är kärnan i den försoningsgärning Jesus utförde för att erbjuda oss frälsningen. Nåd och förlåtelse är därför utmärkande för Jesus!

Till och med när Jesus hängde på korset kom denna förlåtande inställning till starka uttryck.

> Luk 23:32-34: ”Två andra brottslingar fördes också ut för att avrättas tillsammans med honom. Och när de kom till den plats som kallas Huvudskallen, korsfäste de honom och brottslingarna där, den ene på hans högra sida och den andre på hans vänstra. Men Jesus sade: ’Fader, förlåt dem, ty de vet inte vad de gör.’ ”

Och när en av rövarna på ett kors jämte Jesus bad honom om hjälp, så gav Jesus honom sin förlåtelse och lovade honom en plats i Paradiset. Då skall man begrunda att denne rövare VAR skyldig eftersom han själv sa: ”Vår dom är rättvis. Vi får vad vi har förtjänat.”

Sedan vände rövaren sig till Jesus med sin bön:

> Luk 23:42-43: ”Och han sade: ’Jesus, tänk på mig, när du kommer till ditt rike.’ Jesus svarade: ’Amen säger jag dig: I dag skall du vara med mig i paradiset.’ ”

Här är några ytterligare bibelord som talar om Guds/Jesu nåd och barmhärtighet för oss människor:

Ef 2:4: "Men Gud som är rik på barmhärtighet har älskat oss med så stor kärlek"

Mika 7:18: "Vem är en Gud som du, som förlåter missgärning och inte tillräknar överträdelse för kvarlevan av sin arvedel. Han håller inte fast vid sin vrede för evigt, ty han har behag till nåd."

Ps 86:15: " Men du, Herre, är en barmhärtig och nådig Gud, sen till vrede och stor i nåd och sanning."

Ps 145:9: "HERREN är god mot alla och förbarmar sig över sina verk."

Jesu vänskap

Jesus är inte bara vår Gud, Herre och frälsare. Jag kan också få bli en nära och förtrogen vän med Jesus. Vi kan se exempel på denna djupa vänskap mellan Jesus och syskonen Marta, Maria och Lasarus. I Joh 11:5 står det att Jesus ”älskade Marta och hennes syster och Lasarus”, och detta kan vi tolka som en extra djup vänskap.

Denna Jesu vänskap kom till uttryck i det att han ofta låg till bords med (dvs. åt med) olika människor. I dessa mer privata stunder är det högst troligt att samtalen var mer personliga, kanske rent av själavårdande.

Vi som väljer att följa Jesus kan få honom som en sådan extra nära vän. Jag tycker det ligger ett evigt löfte i detta bibelord:

> Joh 15:15: ”Jag kallar er inte längre tjänare, eftersom tjänaren inte vet vad hans herre gör. Vänner kallar jag er, ty allt vad jag har hört av min Fader har jag låtit er veta.”

Jesus känner med oss i våra motgångar

Bibeln visar att Jesus har prövats och frestats i allt, men att han aldrig föll i synd. Det innebär att vår Gud och frälsare vet om hur vi har det på denna Jord som han också skapat. Han har känt på hur det är att leva här. Han vet vad frestelser och lidande innebär. Han är förtrogen med trötthet, sjukdom och nöd. När vi har det jobbigt och ropar till Jesus om hjälp, så känner han med oss. Ibland får vi uppleva att Jesus befriar oss ur nöden, men vanligen upplever vi inte en sådan omedelbar lindring. Då bär Jesus oss istället **genom** nöden.

> Hebr 4:15: ”Ty vi har inte en överstepräst som ej kan ha medlidande med våra svagheter, utan en som blev frestad i allt liksom vi, men utan synd.”
>
> Jes 53:3: ”Han var föraktad och övergiven av människor, en smärtornas man och förtrogen med lidande, lik en som man skyler ansiktet för, så föraktad att vi räknade honom för intet. Men det var våra sjukdomar han bar, våra smärtor tog han på sig, medan vi höll honom för att vara hemsökt, slagen av Gud och pinad.

Jesus har medlidande med de sjuka

Som vi sett ovan är Jesus väl förtrogen med nöd av allt slag. Han känner medlidande med de sjuka. Detta ser vi i det faktum att han botade alla de sjuka som han mötte på sin väg. Några starka exempel är berättelsen om den lame mannen (Mark 2:1-12) och berättelsen om den besatte bland gravarna (Mark 5:1-20).

Vi kan därför med frimodighet komma inför Jesus med bön om helande från sjukdom för Jesus har medlidande med oss. Som jag skrev tidigare befriar Jesus oss ibland från olika plågor och nöd. Det innebär också att Jesus kan bota oss från sjukdomar, men vanligen sker inte detta – om vi skall vara ärliga mot varandra. Vi skall trots det söka Gud när vi är sjuka, för ”för dem som älskar Gud samverkar allt till det bästa” (Rom 8:28). Via nedanstående länk kan du läsa mer om helande:

- Kan alla troende bli helade från sjukdom?

Jesus vill hjälpa oss i allt

Nu är det inte bara sjukdom och annan nöd som tynger oss i vardagen. Även vanliga vardagliga bestyr och göromål kan tynga ner oss ordentligt. På samma sätt är det vanligen med religiösa bud och påbud som predikas från olika predikstolar. Följande bibelord säger mycket om att Jesus ingalunda vill pressa oss till ett tungt religiöst beteende med en laglydnad som är omöjlig. Han vill lyfta av alla våra bördor och även hjälpa oss med vardagens alla bekymmer:

> Matt 11:28-30: ”Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor så skall jag ge er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då skall ni finna ro för era själar. Ty mitt ok är milt, och min börda är lätt.”
>
> Matt 6:24-34: ”Ingen kan tjäna två herrar. Antingen kommer han då att hata den ene och älska den andre, eller kommer han att hålla sig till den ene och se ner på den andre. Ni kan inte tjäna både Gud och mammon. Därför säger jag er: Gör er inte bekymmer för ert liv, vad ni skall äta eller dricka, inte heller för er kropp, vad ni skall klä er med. Är inte livet mer än maten och kroppen mer än kläderna? Se på himlens fåglar. De sår inte, de skördar inte och samlar inte i lador, och ändå föder er himmelske Fader dem. Är inte ni värda mycket mer än de? Vem av er kan med sitt bekymmer lägga en enda aln till sin livslängd? Och varför gör ni er bekymmer för kläder? Se på ängens liljor, hur de växer. De arbetar inte och spinner inte. Men jag säger er att inte ens Salomo i all sin prakt var klädd som en av dem. Om nu Gud ger sådana kläder åt gräset, som i dag står på ängen och i morgon kastas i ugnen, hur mycket mer skall han då inte klä er? Så lite tro ni har! Gör er därför inte bekymmer och fråga inte: Vad skall vi äta? eller: Vad skall vi dricka? eller: Vad skall vi klä oss med? Efter allt detta söker hedningarna, men

> er himmelske Fader vet att ni behöver allt detta. Nej, sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också. Gör er alltså inte bekymmer för morgondagen. Den skall själv bära sitt bekymmer. Var dag har nog av sin egen plåga.”

Sök så skall du finna!

Det finns så klart mycket mer att skriva om Jesu person, egenskaper och karaktär, men avsikten är inte att skriva en bok om det här. Jag vill bara överlämna några bibelförankrade tankar på vägen. Många böcker har skrivits i ämnet, men bäst är alltid att läsa Bibeln när vi har funderingar om hurdan Gud/Jesus är. Hela poängen med Bibeln är ju att vi genom den skall lära känna Gud/Jesus och att vi sedan i våra egna liv skall få erfara honom sådan han är – mitt vardagen!

/Lennart